

Tertúlia *Lèxic familiar*

de Natalia Ginzburg

Biblioteca Sant Valentí de Navarces

Tertúlia guiada per Ignasi Puig

Dimarts, 27 de novembre del 2018

La vida de **Natalia Ginzburg** va tenir una dimensió tràgica i una actitud compromesa de resistència i combat, de cultura i compromís polític: havia nascut a Palerm el 1916, tot i que la seva família es va traslladar a Torí. No va anar a escola, sinó que s'educà en el si de la seva família, una família jueva il·lustrada. El feixisme i la Segona Guerra Mundial van marcar la seva vida. El seu primer marit, l'editor Leone Ginzburg, cap de l'organització clandestina Justícia i Llibertat, va morir torturat per la Gestapo el 1944. Amb ell havia tingut tres fills. Natalia Ginzburg també va ser una persona compromesa amb la resistència clandestina contra el feixisme. El matrimoni havia format part del grup d'intel·lectuals que havia fundat l'editorial Einaudi (amb Pavese i Calvino), en la qual ella treballà. Temps després, es va tornar a casar amb Gabriele Baldini, amb qui va tenir dos fills més. Va ser traductora de Proust, Maupassant i Flaubert. A la dècada dels vuitanta va tornar a la militància activa, al Partit Comunista, i va arribar a ser diputada. Va morir a Roma el 1991.

Natalia Ginzburg és una de les narradores europees més importants del segle XX.

El camí que porta a ciutat és la primera novel·la publicada per Natalia Ginzburg, escrita durant la Segona Guerra Mundial, la tardor del 1941, mentre vivia confinada amb el seu marit en el petit poble de Pizzoli (als Abruços). Tot i ser la primera obra, alguns dels temes que caracteritzaran la producció literària de Natalia Ginzburg ja hi apareixen perfectament definits: *la distància entre el desig i la realitat, la solitud que persegueix els personatges, la innocència de la protagonista davant una societat carregada de prejudicis, l'intent de revolta frustrat...* Entre altres novel·les cal destacar ***Ha anat així***, ***Estimat Michele*** o ***La ciutat i la casa***. També va escriure obres d'assaig i memòries com ara ***Les petites virtuts***. ***L'entrevista*** és l'única obra teatral de la Ginzburg traduïda al català.

Una de les traductores al català de la seva obra, Meritxell Cucurella-Jorba, diu respecte a *Lèxic familiar*: “Després de llegir *Lessico familiare* (1963) et vénen dues coses: 1) plorera; i 2) unes ganes boges d’escriure la novel·la de la teva família, amb aquelles coses dites que només entendria algú de la teva família. Però t’atures. Tornes a plorar. I en un moment de lucidesa veus molt clar que no cal que t’hi esforcis perquè mai no podries superar la força tènue –oxímoron, sí– de Natalia Ginzburg”.

Font:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/redescobrir-natalia-ginzburg/>

<https://deldesitx.wordpress.com/2017/01/25/natalia-ginzburg-o-un-dir-se-la-vida-a-traves-de-cartes/>

Recomanat:

<https://www.youtube.com/watch?v=9kcWLzspiLM>

